

[Ve Velké Británii byl na pranýř postaven už i Shakespeare, jeho dílo je prý rasistické a sexistické](#)

- editor007 | 28. března 2024

UK: Woke šílenci „odpravují“ jednoho autora za druhým, mění jejich díla, aby byla lépe poplatná dnešní době a u těch autorů, kde nemohou předělávat či kritizovat dílo, jim alespoň změni rasu či orientaci.

Nyní se dokonce i Shakespeare dostal na pranýř – a to přímo ve své rodné zemi.

[Dílo Williama](#) Shakespeara je prý „rasistické a sexistické“, a proto by nemělo být oslavováno ve školách ani v divadlech.

Podle studie University of Roehampton financované daňovými poplatníky byl Shakespeare neúměrně propagován a umožnil bílým, tělesně zdatným, heterosexuálním, cisgender mužským příběhům ovládnout divadlo.

The Telegraph uvádí, že jeden z autorů studie, Andy Kesson, si stěžuje, že mužství a nacionalismus byly rozhodujícími motivačními faktory při vzestupu Shakespeara jako arbitra literární velikosti a dodal, že musíme přehodnotit Shakespearovo místo v současném divadle.

V Shakespearových hrách zjevně není dostatek černých, hnědých, invalidních, queer, transgender či migrantů.

Jako protiklad k Shakespearově nedostatku rozmanitosti badatelé představují inscenaci hry Johna Lylyho, dramatika ze stejné doby jako Shakespeare, který však nebyl tak úspěšný.

Vědci tvrdí, že hra Lylyho nazvaná Galatea nabízí bezpříkladnou pozitivní a průnikovou demografickou skupinu, která zkoumá životy feministů, queerů, transgenderů a migrantů.

Vzhledem k tomu, že v podstatě žádná z těchto věcí neexistovala, když byla hra napsána, každý se zdravým rozumem dojde k závěru, že nic podobného v uvedené hře nebylo.

Namísto toho byli do této málo známé hry výše uvedení jedinci natrčeni „akademiky,“ posedlými prosazováním své woke agendy.

Autor Lionel Shriver v reakci na tuto šílenost poznamenal:

„V době Shakespeara byla polovina evropské populace bílí a muži. Neměli duhové vlajky. Být postizený jako Richard III. bylo spíše záležitostí charakteru než politiky a naštěstí pro ně nikdo nikdy nevymyslel jazykovou ohavnost „cisgender“ (pozn.: dnes se tak nazývá biologické pohlaví).

Shriver dále zmínil, že Shakespeare, jehož témata jsou nadčasová, přežije i toto dogmatické kádrování a jeho hry se budou líbit i dlouho poté, co se dnešní „průřezová“ představení zkrátí do podivné komické poznámky pod čarou v divadelní historii.

Komik a autor Andrew Doyle také poznamenal: „Existuje velmi dobrý důvod, proč se Shakespeare hraje často a John Lyly téměř vůbec. Shakespeare byl zdaleka nejlepším dramatikem. Ideologové

opět redukuje velké umění na pouhé mechanismy prosazování ideologie.“

„Produkce Galatey by byla vítána,“ pokračoval Doyle a dodal, „ale fakt, že ti, kteří za ní stojí, již používají anachronické pseudonáboženské termíny jako cisgender, naznačuje, že to bude nudná záležitost.“

Zjevně se domnívají, že to, co dělají, je radikální, ale prakticky všechny dnešní divadelní společnosti jsou posedlé identitou a genderem, takže to bude pravděpodobně jen konformnější a nevýrazná propaganda.

Konzervativní poslankyně Jane Stevensonová z vládního výboru pro kulturu, média a sport ke snaze o cenzuru Shakespeara řekla:

„Shakespearova díla byla přeložena do 100 jazyků a zjevně stále rezonují mezi lidmi po celém světě. Lásky, nenávisti, ambice, ztráta, žárlivost – všechny univerzální emoce, se kterými se všichni stále ztotožňujeme.“

[ZDROJ](#)